

3401 2den. Beh. af Finantslovs, f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 3402

nævnte søgaende Skibe, tænkte paa den Bevilling, der er givet til søgaende Skibe. Jeg kan ikke antage, at det skulde berøve ved luttet smaa Skibe, saaledes som det her er berørt. Ved saadanne kan jeg ikke indsee, at vi kunne beskytte Sjællands Kyst mod Landgang; selv om vi kunde lægge et heelt Jernbælte omkring Sjælland, kunde vi det ikke. Derfor vil jeg for mit Vedkommende stemme for de Pandserbrydere, som ere forlangte af den høitærede Krigsminister.

Ordføreren: Den høitagtede Krigsminister udtalte sig imod, hvad Fleertallet havde fremsført i Betænkningen; naar det der hedder, at man erkjender Nødvendigheden af altid at have Noget af det bedste Skyts, som Krigsvidenskaben formaaer at frembringe, saa skulde deri ikke ligge nogen Plan, men det skulde være et fuldstændig løst Grundlag, man derved var kommen ind paa. Dette troer jeg paa Fleertallets Begne bestemt at maatte modsig; der ligger i den Tanke, der er udtalt, en Plan, som tager Hensyn til alle Sider og som — under Forudsætning af, at vi have en omstigtig Krigsbestyrelse — passer taar og passer adaaere og passer saaledes, som Artilleri videnskaben til enhver Tid fordrer det. Hvad iøvrigt den høitagtede Krigsministers Udtalelser angaaer, da skal jeg ikke komme ind paa dem, skjøndt der var deri adskillige Misforstaaelser af mit Foredrag, og da navnlig den, at jeg skulde have modsagt mig selv, naar jeg udtalte, at dersom man førte ligesaa mange Stykker Skyts af det bedste, der eredes, imod os, som vi nu have Stykker af anden Slags, saa vilde vi ganske vist komme tilkort, og dog paa den anden Side erkjendte, at vi havde fulgt Udviklingen, hvilket den høitagtede Minister har erklæret i Anmærkningerne. At der i disse to Udtalelser skulde ligge nogen Modsigelse, kan jeg paa ingen Maade erkjende. Om vor Udvikling skulde sammenlignes med en Gang henad en Vej, ad hvilken vi spadserede rask

fremad en kort Tid, og derpaa standfede, for at betænke os paa, hvad vi videre skulde gjøre — hvad den høitagtede Minister meente — eller om det Billede, jeg brugte, at vi stadigt og jævnt skulde gaae fremad med fornøden Overbevielse af, om vi vare paa rette Vej eller ikke, er bedre — det skal jeg henstille. — Jeg troer, at de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds og Præsts Amts 1ste Valgfreds (C. B. Rimestad og Scavenius) have bedømt den nuværende Beskytning paa Føtterne noget urigtigt. Det troer jeg at burde udtale, og hvad det førstnævnte ærede Medlems Udtalelser angaaer, skal jeg ganske henstille til Thinget at bedømme, om hans Grunde eller mine ere de vægtigste. Jeg anerkjender den smukke Tølelse, som ganske vist ligger til Grund for de Udtalelser, vi i de senere Dage have hørt fra den Side; men dermed er ikke anerkjendt Anskuelsernes Rigtighed i og for sig, og jeg anerkjender ligesaa lidt Vægten af de Grunde, det ærede Medlem fremsatte, som hans Berettigelse til at fremsætte sine Udtalelser paa den Maade ligeoverfor mig, som han gjorde.

C. B. Rimestad: Det var med Hensyn til, hvad det ærede Medlem fra Nørresundby (Zahle) sagde, at jeg vilde tillade mig en kort Bemærkning. Det, han sagde, var sandt, i det Mindste tildeels; men det er aldeles urigtigt, saaledes som man har gjort det fra en vis Side, bestandigt at fremstille Forholdet, som om det var Noget, der skulde begrunde Forsøg paa at gjøre os ængstelige her. Det er urigtigt mod den nuværende høitærede Krigsminister og det er urigtigt, fordi der er sleet en Feil een Gang, saa deraf at slutte, at denne Feil altid vil sleet. Man maa være af en meget ængstelig Natur, naar man, fordi man har begaaet en Feil een Gang, troer, at man vil begaae den til enhver Tid og overalt.